

१८मध्यदेशभेदे पु० वृ० स० १४ अ० कूर्मविभागे दशमसु। १६ वसु
भेदे वसुभेदे पु० भाग० ६२। ४। २५ स्त्री०। २० तृषितदेवगण-
भेदे भाग० ४। १। ८। २१ वैश्वपत्न्यां स्त्री० भा० १८ अ०।
२२ सोमस्य इहिति उतथ्यपत्न्यां स्त्री० भा० १५ अ०।
२३ रौद्रास्य कन्याभेदे हरिव० १६ अ०। २४ नटभेदे पु०
हरिव० १५ अ०। २५ भारतवर्षस्य नदीभेदे स्त्री
माकेपु० ५६ अ०। विष्टिभद्रायाः सर्वकार्य-
वर्जनप्रतिप्रवृत्तिदिक् सु० चि० पी० भा० दर्शितं यथा
“अयोमे सुयोगोऽपि चेत् स्यात् तदानीमयोगं निहृत्यैष-
सिद्धिं तनोति। परे जन्मपुत्रा कुयोदिवायं दिनार्द्धो-
त्तरं विष्टिपूर्वं च यत्नम् (१)। शुक्ले पूर्वाङ्गेऽप्यपीपञ्च-
दशोर्भद्रैकादश्यां चतुर्थ्यां पराङ्गे। कृष्णेऽन्याङ्गे
स्यात् तृतीयादशम्योः पूर्वं भागे सप्तमोऽश्वत्थित्योः (२)।
पञ्चदशद्विज्जितापराभरसभ्यामादिपञ्चः शरा विष्टेरास्य
असद्वयजेन्दुरक्षमाद्यष्टिवासाभ्यु। यामेष्टन्यचटीत्वयं
शुभकरं पुच्छं तथा वासरे विष्टिस्त्यपराङ्गजा शुभकरी
रामो तृतीयाङ्गा (३)। कुम्भकर्कद्वये मध्ये स्त्रगेऽङ्गेऽला-
स्येऽङ्गिणे। स्त्रीपुत्रद्वयं कनके धो भद्रा तत्त्वैव तत्-
कलम् (४) स०।

“अथावश्यकशुभजन्ये कालान्तरप्रतीक्षाऽयोग्यतायां
परिहारमाह विष्टिपूर्वं विष्टिर्भद्रा तत्पूर्वं तदादि व्य-
तीपातादिकं दिनार्द्धोत्तरं मध्याह्नादनन्तरं प्रसक्तं प्राहुः
अप्रीतं मध्याह्नं यावत्कालो निषिद्धः “विष्टिरङ्गारक
चैव व्यतीपातश्च वेष्टितः। प्रत्यरं जन्मनक्षत्रं मध्याह्नात्
प्ररतः शुभम्” इति तेनैवोक्तत्वात् (१)। अथ भद्रा निषिद्धेति
पूर्वसुक्तं तदपुनः प्रस्तावात् तत्तत्तत्कालं गालिनीच्छन्द-
साह शुक्ले इति। शुक्लपक्षे अष्टम्यां पूर्णिमायास्तु
पूर्वाङ्गे भद्रा भवति एकादश्यां चतुर्थ्यां चोत्तराङ्गे
भद्रा। अथ कृष्णे कृष्णपक्षे तृतीयायां दशम्यां चान्याङ्गे
उत्तराङ्गे भद्रा स्यात् सप्तम्यां शम्भुतिथौ चतुर्दश्यास्तु
पूर्वं भागे पूर्वाङ्गे भद्रा स्यात् पूर्वं इति पूर्वादिभ्यो नवम्यो
वेति स्मिन्भावपक्षे रूपम्। अष्टम्यादीनां तिथीनां गत-
भोग्यचटिकायोगार्हं भद्राप्रसाद्यमिति यावत् “तिथे-
र्गतेष्वेकदशं तन्मार्गं करणं भवेत्” वोपदेवीकृतेः “तिथ्य-
र्हभागं सर्वेषां करणानां प्रकल्पयेत्” इति सूर्यसिद्धान्तो-
क्तं च। उत्तम्य दीपिकायाम् तृतीयादशम्योऽपि तत्प-
ञ्चम्योस्तु पूर्वतः। कृष्णे विष्टिः स्थिते तद्वत्तासां परतिवि-
ज्जितं बह्व्यतिना त्व अष्टसुक्तम्। “स्थिते चतुर्थ्यामन्त्या-

धमष्टम्याद्याङ्गेमेव च। एकादश्या पराङ्गे त पूर्वाङ्गे
पूर्णशीतगो। कृष्णे तृतीयात्याङ्गे हि सप्तम्याद्याङ्गे-
मेव च। दशम्यास्तुत्तराङ्गे त चतुर्दश्याङ्गादितः। वि-
ष्ट्याऽप्योऽयं महादोषः कथितोऽत्र समस्तगः। तदानीं कदा-
तत्कम कदा सङ्घ विनश्यति” इति। पूर्णशीतगो पूर्णिमा-
याम्। रत्नकोशे प्रत्येकं भद्रानामानि “हंसी नन्दिन्यपि
च त्रिषिराः सुसुखी करालिकाचैव वेततिरौद्रसुखी च
चतुर्मुखी विष्टयः क्रमशः”। चतुर्थ्यादिति चिन्मन्त्रि-
भद्रानामाभिधानं नामसादृश्येन फलतारस्यैव च-
नार्थम्। भद्रास्वरूपं रत्नमात्रायाम् “उद्बद्धोद्भूततरपो-
द्धिताऽतिजम्भा दंष्ट्रोऽप्युष्टुहनुगण्डोर्वनासा। कार्य-
म्रीकृतवह्वल्लवं समुद्रमिरली विशालः पतति समन्ततोऽत्र
विष्टिरिति” (२)। अथ चतुर्थ्यादिति चिन्मन्त्रि-
विभागादिकं शार्दूलविक्रीडितेनाह। पञ्चेति चतुर्थ्यादि
तिथीनां क्रमशः पञ्चादिप्रहरेषु शराः पञ्च नाद्यः
आदिमा विष्टिर्भद्राया आस्यं सुखं यथा चतुर्थ्याः पञ्चम-
प्रहरे, आदिभूताः पञ्च धन्यो भद्रासुखम् एवमष्टम्या द्वि-
तीयप्रहरे, एकादश्याः सप्तमप्रहरे, पूर्णिमास्यास्तु-
तृतीयप्रहरे, तृतीयाया अष्टमप्रहरे, सप्तम्यास्तु-
तृतीयप्रहरे, भद्रासुखमित्यर्थः तद् भद्रायास्तुसप्तमप्रहरेऽशुभमित्यर्थः अथ
पुनश्चतुर्थ्यादितिथीनां क्रमेण गङ्गादिप्रहरेषु अन्यम्
अन्ते भवमन्त्यं दिगादिभ्यो यदिति यत् चटीत्वयं
पुच्छं पुच्छसंज्ञं तच्छुभकरं समस्तकार्येष्वित्यर्थः। यथा
चतुर्थ्यां अष्टमप्रहरस्यान्यं चटीत्वयं भद्रापुच्छम् एव-
मष्टम्याः प्रथमप्रहरस्य, एकादश्याः मध्यप्रहरस्य, पूर्णि-
मायास्तु-तृतीयप्रहरस्य, तृतीयायाः सप्तमप्रहरस्य, सप्तम्या
द्वितीयप्रहरस्य, दशम्याः पञ्चमप्रहरस्य, चतुर्दश्यास्तु-
तृतीयप्रहरस्यान्यं चटीत्वयं भद्रापुच्छमित्यर्थः। यदाह गुरुः
“भूतदक्षस्तराम्भोधिबहुवक्त्ररूपकाः। यामेष्टेषु
क्रमादास्य भवेत तित्यङ्गं विष्टिजित्”। व्यवहारसमुच्चये
“दशम्यामष्टम्यां प्रथमचटिकापञ्चकपरं हरिदुः सप्तम्यां
द्विदश १२ चटिकालं तिष्ठति कम्। तृतीयायाऽपि सप्तम-
२० चटिकाभ्यः परमं शुभं विष्टेः पुच्छं शिविति चतुर्थ्यास्तु
विरमे” इति। हरिदुरेकादश्या राका पूर्णिमा। ननु
भद्रा देवतेष्वभिधीयते तस्याः पुच्छकथनात् पशुत्वविशि-
ष्टं गते देवता च कथं पशुर्भवितुमर्हति। सत्यं
देवतेष्वेतेषु पराजितेषु बह्व्य ज्वालाभावाकुशनेता
बोजितदेहात् देवी भद्राचं प्रा मुचपुच्छादिमन्त्रेव